

Baján jártak a népszerű műsor szerkesztői

Ez a Célpont!

Losonczi Kata, Kovács Andrea, Rákóczi Péter, Kisberk Szabolcs és Krakkó Ákos. A Hír Televízió Célpont című oknyomozó műsorának ötös fogata. A számtalan szocialista – szabad demokráta korrupciós ügyet leleplező, méltán népszerű – egyesek által finoman szólva nem kedvelt – műsor szerkesztői Kovács Andrea kivételével Zsigó Róbert országgyűlési képviselő meghívására közönségtalálkozóra érkeztek városunkba. Amíg gyülekeztek városunkba, röviden vála-

másnap tudósításaikban azt hazudnak, amit akarnak.

– Nem veszélytelen – folytatja Kisberk Szabolcs. Nekem a tévé-ostrom idején széttörték a kezem, 2006. október 23-án pedig fejbe lőttek. A rendőrség kiadta, hogy a fotósoknak és az újságíróknak kötelező viselni a sárga mellényt, de amíg ez nincs jogszabályba fektetve, én nem vagyok hajlandó felvenni. Mindig a nyakamban van az újságíró-igazolványom, ami vagy elég, vagy nem...

– A férfi riporterek veszélyes világában mit keres egy hölgy?

– El sem tudnám képzelni az életemet csak a négy fal között – válaszol Losonczi Kata. Bízom a kamera és a nyilvánosság erejében.

– A tüntetések mellett nem kevésbé veszélytelenek azok az ügyek, amelyek

szereplői gyakran komoly pozíciókban ülő emberek. Hogyan lehet együtt élni a napi fenyegetésekkel, provokációkkal, lejáratási

kísérletekkel? Mindannyian ismerjük a Helmezy kontra Célpont ügyet.

– Az a három hónap, amikor minden este úgy szálltam be az autómba, hogy talán most csempészek drogot a kocsimba, tényleg nagyon durva volt – halljuk Kisberk Szabolcstól. Az ügy azóta is folyamatban van, most éppen azt mondják, mi találtuk ki az egészet, holott hangfelvételek igazolják az ellenkezőjét. Ezek után nem is értem, hogy még miért nyomoznak...

– Én életkoromnál fogva is beleszülettem a demokráciába, a sajtószabadságba, a szabad véleménynyilvánítás korába. Csak derengő emlékeim vannak arról, hogy milyen lehetett a 80-as években. Talán azonban meg is tapasztalhatam – mondja Krakkó Ákos. Pusztán azért, mert két riporter politikai vagy üzleti köröknek nem tetsző retorikával, módon végzi a munkáját és forgatja tényfeltárási riportjait. Azért hangsúlyozom, hogy tényfeltárási, mert az tény, amit az ember alá tud támasztani a legkülönbözőbb dokumentumokkal. Mi korábban sokat foglalkoztunk Veres Jánossal és üzleti ügyeivel. Minden egyes állításunkat dokumentumokkal tudtunk bizonyítani. Talán ezért nem a hivatalos ügymenet szerint bíróságon próbálták revansot venni rajtunk. Sajnos az ország sokkal rosszabb felét

fogta meg a történetnek, mint amiről szólt. Mindenki azt találgatta, hogy Szabolcs és én valóban koka-infogyasztók vagyunk-e, holott mi folyamatosan bemutattuk nyílt lapokkal játszva azokat a felvételeket, melyeket ebben az ügyben készítettünk.

– Nincs Önökben félelem egy-egy anyag elkészítésekor?

– Ha fél az ember, akkor nem lehet csinálni – Kisberk Szabolcs szerint. Ha kimész egy interjúra, ahol uzsorásokkal kell beszélned, oda kell menned a 150 kg-os kigyúrt cigányemberhez, akiről a polgármester is azt mondja, hogy kerüld el, mert múlt héten kézigránátok hajigálása miatt vitték el a rendőrök, meg még fegyver is van nála. Ha nem mész oda, nem lesz jó a riport. Ha másképp nem megy, rejtett kamerával. Szóval nem egyszerű, de nem szabad félni.

– Ha életformává is vált a munkájuk, meddig lehet ilyen stresszben élni, dolgozni?

– Erőnk teljében lévő fiatalok vagyunk, és nagyon szeretjük a munkánkat. Hogy meddig lehet csinálni, nem tudom, de korrupciós ügy sajnos van bőven – zárta a beszélgetést Rákóczi Péter, majd Losonczi Kata stílusosan köszönt el: Ez volt a Célpont. Viszlát!

F.A.

Krakkó Ákos, Losonczi Kata, Kisberk Szabolcs és Rákóczi Péter

szoltak a Lényeg kérdéseire.

– Hogyan jutnak a témák birtokába?

– Minden műsornak van egy felfutási ideje – mondja Rákóczi Péter. Egy adás után több száz e-mail érkezik, ebből mérlegelünk: mi az, ami érdekes lehet. Nagyon sok helyi ügy van. Rendkívül időigényes, mikor egy-egy témának utánajárunk. Ideális esetben heteket-hónapokat venne igénybe. Két napunk van leforgatni, ugyanennyi az írásra, a vágásra. Ez egy életforma, ebben a pörgésben élünk nap, mint nap.

– Az őszi beszéd kiszivárgása után tüntetés, tüntetést követett. Önök szinte mindenhol jelen voltak-vannak kameráikkal. Milyen érzés az utcáról tudósítani?

– Talán nem veszik nagyképűségnek, ha azt mondom: történelmi – veszi át a szót Krakkó Ákos. Vegyük példának az MTV Szabadság téri székházának ostromát. Ha akkor nincs ott a HírTv, a Jóisten sem tudja, hogy mit hazudik ez a kormány, ez a rendszer az ottani történésekről. Attól kezdve éreztük: minden utcai rendezvény egyfajta ellenőrző szerepet kívánt tőlünk. Magyarul, ha nem vagyunk ott, a kormányközeli lapok

„Ez kemény, ez a csapat kemény.” (Horn Gábor, SZDSZ)

